

Ne urmărește, Doamne, un miracol

Marin Mihalache

Ne urmărește, Doamne, un miracol
Statuile cioplite în nisip
Cât moartea înflorește-n carne dulce
Și viața crește dincolo de chip.

Bat solii sortilor în geamuri
Ursită n-e pământul poate
Iar vom sluji la poarta devenirii
Cu frica ne-mplinirii-n spate.

Suntem măsură pentru timpul viu
Căci pentru noapte cine ar mai plânge
Toți ne privim miresele cum scot
Lumina morții să ne-o toarne-n sânge.

Și boala asta pare de-mprumut
Au suferit de moarte și părinții
Stă cineva la trecerea spre ziuă
Și ne sfâșie inima cu dinții.

Dar am mai fost pe-aici știu bine
Pe frunte-i semnul de argilă
Nu ne cunoaștem ne iubim pe sine
Vânzându-ne veșmintele de milă.

De care împlinire să ne temem
Când toate sunt aceleași pentru toți
Și-n clipa asta umblă printre zodii
Primejdia adusă de roboți ?